

**R O M Â N I A**  
**TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A**  
**CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE**

**Î N C H E I E R E**

**ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 11.09.2024**

**TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:**

**PREȘEDINTE:** [REDACTED]

**ASISTENT JUDICIAR:** [REDACTED]

**ASISTENT JUDICIAR:** [REDACTED]

**GREFIER:** [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulate de reclamanta [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtii [REDACTED].

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă părțile.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

- pricina are ca obiect recalculare pensie;
- procedura de citare este legal îndeplinită;
- s-a solicitat judecata cauzei în lipsă.

Instanța constată că prin întâmpinare (f 24) pârâtul Ministerul Finanțelor invocă excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive pe care, în temeiul art. 248 din Codul de Procedură Civilă din 2010 le unește cu fondul având în vedere că pentru soluționarea acestora se impune analizarea înscrisurilor de la dosar care reprezintă probe inclusiv pe fond.

Instanța pune în discuție cererea de sesizare a Curții Constituționale a României pentru soluționarea excepțiilor invocate de reclamantă de neconstituționalitate a prev. art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 prin raportare la prev. art. 16 alin. 1 și art. 147 alin. 4 din Constituție, dar și a OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 3, 4 și 5, art. 15, art. 16 alin. 1, art. 53, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție, completate și de instanță, din oficiu (ref. la încălcarea prin OUG nr. 62/2024 a art. alin. 5 din Constituție).

De asemenea, pune în discuție incidența în cauză a OUG 62/2024, problema de drept dedusă judecării și eventuala suspendare a cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Instanța rămâne în pronunțare asupra tuturor celor discutate mai sus.

**T R I B U N A L U L ,**

**Deliberând asupra sesizării din oficiu și a cererii reclamantei de sesizare a Curții Constituționale a României (în continuare CCR) pentru soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a prev. art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 prin raportare la prev. art. 16 alin. 1 și art. 147 alin. 4 din Constituție, dar și a OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 3, 4 și 5, art. 15, art. 16 alin. 1, art. 53, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție, precum și a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei de drept din prezenta cauză prin procedura prev. de OUG nr. 62/2024, reține următoarele:**

CONFIRM CU  
[REDACTED]

- I. Cu referire la admisibilitatea sesizării CCR cu excepțiile de neconstituționalitate invocate de reclamantă referitoare la OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG nr. 115/2023 constată:

În cauza de față reclamanta pretinde în esență plata unor despăgubiri rezultate din discriminarea sa prin neactualizarea pensiei sale de serviciu cu rata medie a inflației, calculate începând cu luna martie 2021 la zi și în continuare, prin raportare la alți pensionari care nu beneficiază de pensie de serviciu dintre cele vizate de art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 sau beneficiază de alt tip de pensie de serviciu și ale căror pensii au fost actualizate cu această rată.

Având în vedere că reclamanta a invocat mai multe excepții de neconstituționalitate tocmai cu referire la prevederile care o înlătură de la această actualizare, acestea stând la baza discriminării invocate, deci în mod evident au legătură cu soluționarea cauzei, instanța apreciază că sesizarea Curții Constituționale a României cu aceste excepții este admisibilă.

Aceasta și pentru faptul că respectivele prevederi nu au fost declarate neconstituționale prin una sau mai multe decizii anterioare ale Curții Constituționale.

**Punctul de vedere al instanței cu privire la excepțiile invocate de reclamantă este acela că reglementările sus arătată încalcă parte din prevederile constituționale invocate (16 alin. (ref. la Egalitatea în drepturi) și art. 147 alin. 4 (ref. la caracterul obligatoriu al Deciziilor Curtea Constituțională a României)), pentru următoarele motive:**

Raportând prevederile de mai sus:

- **art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în vigoare de la 31 decembrie 2020**, care prevedea că : „Art. VIII. - (1) Prin derogare de la art. 425 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(2) Prin derogare de la art. 685 alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în Institutul Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(3) Prin derogare de la art. 731 alin. (5) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(4) Prin derogare de la art. 6 alin. (5) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu și pensiile de urmaș stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(5) Prin derogare de la art. 51 alin. (10) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(6) Prin derogare de la art. 49 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 indemnizațiile pentru limită de vârstă stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(7) Prin derogare de la art. 59 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2021 pensiile militare de stat stabilite în condițiile legii nu se indexează cu rata medie anuală a inflației”.

- **art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în vigoare de**

CONFORM CU

**la 18 decembrie 2021**, care prevedea că : „Art. XLIII. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 425 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 685 alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 731 alin. (5) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, în anul 2022, pensiile de serviciu și pensiile de urmaș stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 51 alin. (10) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, drepturile acordate potrivit art. 4 alin. (1) lit. b), alin. (2) și art. 5 nu se indexează cu rata medie anuală a inflației.”,

- **art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în vigoare de la 09 decembrie 2022**, care prevedea că : „Art. XVIII. - (1) ...

(2) Prin derogare de la prevederile art. 425 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigator profesionist din aviația civilă din România, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 685 alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 731 alin. (5) din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (5) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu modificările ulterioare, în anul 2023, pensiile de serviciu și pensiile de urmaș stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 51 alin. (10) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(7) Prin derogare de la prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 56/2020 pentru recunoașterea meritelor personalului medical participant la acțiuni medicale împotriva COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, drepturile acordate potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b), alin. (2) și art. 5 din aceeași lege nu se indexează cu rata medie anuală a inflației.

(8) Prin derogare de la art. 49 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023 indemnizațiile pentru limită de vârstă stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației” și

- **art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, în vigoare de la 15 decembrie 2023**, care prevedea că : „Art. XLI. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 213 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 685 alin. (10) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2024, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

(3) În anul 2024, indemnizațiile pentru limită de vârstă acordate în temeiul Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației”,

- la **art. 16 din Constituție** conform căruia:

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.

(4) În condițiile aderării României la Uniunea Europeană, cetățenii Uniunii care îndeplinesc cerințele legii organice au dreptul de a alege și de a fi aleși în autoritățile administrației publice locale” și

- la **art. 147 din Constituție** conform căruia:

„(1) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(2) În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale.

(3) În cazul în care constituționalitatea tratatului sau acordului internațional a fost constatată potrivit articolului 146 litera b), acesta nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate. Tratatul sau acordul internațional constatat ca fiind neconstituțional nu poate fi ratificat.

(4) Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor”,

instanța de față apreciază că art. 16 din legea fundamentală este încălcat pe perioada de valabilitate a acestora prin faptul că **în defavoarea titlurilor pensiilor de serviciu, așa zise speciale, inclusiv a celei de care beneficiază reclamanta, legiuitorul delegat a interzis actualizarea acestor pensii cu rata medie anuală a inflației**, deși o astfel de actualizare a fost teoretic acordată titularilor de pensii de asigurări sociale reglementate de legea de drept comun, acestea nefiind în mod similar exceptate de la această actualizare.

Având în vedere scopul unei astfel de actualizări, respectiv acela de păstrare a valorii reale, de piață/cumpărare, a sumei de bani, instanța reține prin actualizarea doar a anumitor pensii se permite erodarea cu această rată a celorlalte, respectiv a celor de serviciu enumerate în OUG, scopul fiind probabil reducerea diferenței dintre acestea, diferență care însă este justificată de scopul acordării pensiilor de serviciu ca răsplată pentru specificul și incompatibilitățile funcțiilor exercitate de titulari în perioada activă.

Prin raportare la acest reper, pensiile, indiferent de temeiul lor legal, reprezintă același tip de bun, neputându-li-se opune teoria că nu se află în situații comparabile.

CONFORM CU

Mai mult decât atât, se constată că prin OUG nr. 115/2023 nu au mai fost excluse de la actualizare toate pensiile enumerate în OUG anterioare fără nicio justificare în expunerea de motive a acestei noi opțiuni a legiuitorului delegat.

Nu rezultă astfel motivul pentru care începând cu data de 15.12.2023 numai pensiile de serviciu ale magistraților și personalului auxiliar al instanțelor și parchetelor nu se actualizează astfel, fiind incluse în rândul celor actualizate și pensiile anterior exceptate, fără nicio explicație în acest sens.

Prin aceasta se conturează și mai mult discriminarea ținută a pensionarilor din Justiției prin comparație de data aceasta și cu alți beneficiari de pensii speciale, unele poate chiar la fel de mari din punct de vedere nominal cu acestea, în special cu cele ale personalului auxiliar din care face parte și reclamanta.

Nefiind justificată această diferențiere, rezultă astfel că măsură de neactualizare a pensiei de care beneficiază reclamanta este pur subiectivă și creează un dezechilibru între titularii de pensii, indiferent de caracterul comun sau special al acestora, tratament discriminatoriu ce se impune a fi remediat prin constatarea ca neconstituțională a prevederilor mai sus arătate.

Nu este încălcat art. 147 alin. 4 din Constituție deoarece nu s-a probat preexistența unei Decizii a Curții Constituționale a României în domeniu care să nu fi fost respectată.

**II. Cu referire la admisibilitatea sesizării CCR cu excepția de neconstituționalitate invocată de reclamantă și în completare de instanță referitoare la întreaga OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 3, 4 și 5, art. 15, art. 16 alin. 1, art. 53, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție constată:**

Deoarece în cauza de față reclamanta pretinde despăgubiri dintr-o discriminare generată de (ne)actualizarea pensiei sale de serviciu, obținută în calitate de fost personal plătit din fonduri publice, fiind astfel un proces privind actualizarea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1) din OUG nr. 62/2024, instanța reține că această ordonanță este incidentă în cauză, motiv pentru care apreciază că sesizarea Curții Constituționale a României și cu această excepție este admisibilă.

Aceasta și pentru faptul că respectiva ordonanță nu a fost declarată neconstituțională printr-o Decizie anterioară a Curții Constituționale.

**Punctul de vedere al instanței cu privire la excepția invocată de reclamantă și în completare chiar de către instanță este acela că aceasta încalcă parte din prevederile constituționale invocate pentru următoarele motive:**

Analizând motivele de neconstituționalitate invocate, prin raportare la următoarele articole din Constituție:

- **art. 1 alin. 3, 4 și 5 referitor la Statul Român** conform căruia „(1) România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil.

(2) Forma de guvernământ a statului român este republica.

(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.

(4) Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor - legislativă, executivă și judecătorească - în cadrul democrației constituționale.

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”,

- **art. 15 referitor la Universalitatea** conform căruia „(1) Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

(2) Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile”,

CONFORM C.I.J.

- **art. 16 alin. 1 referitor la egalitatea în fața legii** conform căruia *“(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări....”*,

- **art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți** conform căruia „

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

- **art. 115 alin. 4 din Constituție referitor la delegarea legislativă** conform căruia „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

**(4) Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.**

(5) Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbatere în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).

(6) Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

(7) Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).

(8) Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței”.

- **art. 124 referitor la înfăptuirea justiției** conform căruia „(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii” și

- **art. 126 referitor la instanțele judecătorești** conform căruia „(1) Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

(3) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(4) Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție și regulile de funcționare a acesteia se stabilesc prin lege organică.

(5) Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare. Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.

(6) Controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar. Instanțele de contencios administrativ sunt competente să soluționeze cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau, după caz, prin dispoziții din ordonanțe declarate neconstituționale”,

instanța reține că unele se referă la neconstituționalitatea extrinsecă a ordonanței, iar altele la cea intrinsecă.

Analizându-le cu prioritate pe cele referitoare la **neconstituționalitatea EXTRINSECĂ** a OUG nr. 62/2024, respectiv la urgenta care a impus adoptarea acestei ordonanțe, văzând expunerea de motive a acesteia, instanța reține următoarele:

**Deși motivele adoptării Ordonanței de urgență nr. 62/2024** privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, așa cum au fost expuse în preambulul acesteia, au fost:

„Ținând seama de necesitatea **asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare** - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice,

ținând cont de faptul că justiția reprezintă un factor esențial de echilibru și stabilitate socială într-un stat de drept și că în realizarea deplină a acestui rol se impun o unificare a practicii judiciare și o asigurare a stabilității raporturilor juridice, inclusiv în domeniul stabilirii drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice,

în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești,

constatându-se **existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești** care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal,

având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiezeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar,

ținând cont de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România,

în considerarea necesității încorporării facile a soluțiilor legislative anvizajate în angrenajul procedurii și justiției civile actuale, fără afectarea semnificativă a volumului de activitate al instanței supreme,

având în vedere faptul că este imperios necesară acordarea priorității cuvenite principiului asigurării unei practici judiciare unitare - manifestare a principiilor înfăptuirii justiției în mod unic, imparțial și egal, și, în general, al egalității în fața legii,

ținând seama de faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept,

întrucât soluțiile pronunțate în aceste categorii de litigii au impact direct și considerabil asupra bugetului general consolidat, efect augmentat prin necesitatea asigurării egalității de tratament juridic, imperativ confirmat în practica Curții Constituționale din perspectiva principiului egalității în fața legii, dată fiind necesitatea înlăturării și, după caz, a prevenirii producerii urmărilor negative anterior expuse,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată”,

instanța reține că urgenta adoptării acestei OUG nu reiese din aceste susțineri generice ale Guvernului.

Accasta deoarece procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal există încă din anul 2010 prin raportare la legile cadru de salarizare succesive adoptate de legiuitor (legea nr. 330/2009, legea nr. 284/2010 și legea nr. 153/2017).

Multitudinea de litigii și pretinsul fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care judecă astfel de litigii au apărut probabil tocmai datorită adoptării acestor legi cadru ce nu au fost aplicate integral, dar și a multitudinii de legi anuale și nu numai prin care același legiuitor sau cel delegat a temporizat/suspendat aplicarea anumitor prevederi din aceste legi sau a instituit excepții de la acestea ori a modului defectuos/imprecis de redactare, această inflație legislativă având potențialul de a da naștere la interpretări diferite care datează de cel puțin 14 ani.

Accastă lungă perioadă de timp nu reprezintă astfel o situație extraordinară care să dea naștere la reglementarea din această ordonanță de urgență, divergențele de jurisprudență reprezentând prin natura lor consecința inerentă oricărui sistem judiciar care se bazează pe un ansamblu de instanțe de fond având autoritate asupra competenței lor teritoriale.

Referitor la impactul direct și considerabil asupra bugetului general consolidat al practicii neunitare, instanța reține în primul rând că este doar afirmat și nu probat, iar mai departe că este ambiguu formulat deoarece induce ideea că prin preluarea dosarelor de la instanțele de fond ori de control judiciar, altele decât instanța supremă, s-ar ajunge la neacordarea unor drepturi și prin aceasta la scăderea presiunii asupra acestui buget.

Acest considerent induce soluțiile ce ar trebui pronunțate în aceste cauze.

Mai mult decât atât, nu se explică de ce doar acest remediu procesual este în măsură să conducă la unificarea practicii, deși în considerarea aceluiași motiv în Codul de Procedură Civilă din 2010 au fost prevăzute 2 astfel de mecanisme tot la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție despre care nu se afirmă că nu le-ar fi dat curs (sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ori pentru soluționarea unui recurs în interesul legii), realitatea care rezultă din multitudinea de astfel de hotărâri deja pronunțate de instanța supremă dovedind chiar contrariul.

Analizând celelalte motive de **neconstituționalitate INTRINSECĂ**, instanța reține:

**Încălcarea art. 1 alin. 5 din Constituție având în vedere maniera defectuoasă și imprecisă de redactare.**

Astfel, din interpretarea art. 1 din OUG nr. 62/2024 conform căruia:

„Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”

care stabilește domeniul de aplicare nu rezultă cu claritate la ce tip de cauze se referă deoarece prin ultima teză a alin. 1 care se referă în plus și la „cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal” se extinde aria de aplicare la toate aspectele de drept referitoare la raporturile de muncă și de serviciu ale personalului plătit din fonduri publice, printre acestea putând fi, cu titlu de exemplu, și cele referitoare la concedieri cu prejudicii derivate etc.

Chiar dacă din expunerea de motive s-ar putea deduce litigiile vizate, formularea neclară lasă loc la interpretări diferite cu potențial de practică neunitară de natura celei contestată explicit prin această OUG.

CONFORM CU

Mai departe, din art. 2 din această ordonanță nu rezultă dacă sesizarea instanței supreme se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept așa cum se arată că expunerea de motive, singura diferență față de sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept fiind nivelul instanței care face sesizare.

Această neclaritate poate determina sesizarea instanței supreme inclusiv cu cauze ușor de soluționat ducând la încărcarea rolului acesteia și la blocarea dosarelor a căror soluționare ar putea rămâne în final tot în sarcina instanțelor inițial investite prin respingerea ca inadmisibile a sesizărilor care excedează scopului avut în vedere de OUG.

Referitor la procedura menționată mai sus care pare să fie avută în vedere, în OUG nr. 62/2024, spre deosebire de Codul de Procedură Civilă din 2010, nu se prevede că și cauza în legătură cu care se face sesizarea se suspendă odată cu aceasta, deși o astfel de măsură este prevăzută expres în cazul litigiilor similare (art. 2 alin. 3).

Art. 15 nu este încălcat deoarece destinatarii OUG nr. 62/2024 nu le sunt încălcate drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi, exercitate eventual în cauzele vizate de această OUG, deoarece această reglementare privește doar aspecte procedurale, nu fondul pretențiilor.

**Se încalcă însă art. 16 Constituție** deoarece reglementarea se referă doar la anumită categorie de justițiabili și procese, deși o practică judiciară uniformă și unitară este de dorit în orice domeniu, inclusiv al justițiabililor care nu sunt plătiți din fonduri publice.

Pentru că instituirea acestei proceduri, care printre altele prelungește activitatea de judecată în tipul de procese vizate de această ordonanță și prin aceasta încalcă și **art. 21 alin. 3 din Constituție referitor la soluționarea și a acestora într-un termen rezonabil**, nu este justificată prin comparație, instanța apreciază că aceasta este discriminatorie prin raportare la litigii similare purtate între justițiabili care nu sunt plătiți din fonduri publice deoarece nu-și găsește nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

Art. 53 nu este încălcat deoarece prin mecanismul procedural nou stabilit nu se restrânge exercițiul niciunui drept sau al vreunei libertăți a justițiabililor din cauzele de interes, aceștia putând să-și exercite nestingheriți orice drept derivat din raporturile de muncă și de serviciu, fiind temporizat doar modul de soluționare a cauzei care îl/o privește.

**Sunt încălcate însă art. 124 și 126 din Constituție** întrucât justiția este realizată de mai multe instanțe conform competențelor stabilite prin lege, nu numai de Înalta Curte de Casație și Justiție, rolul acesteia din urmă de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, nefiind incident în cauză deoarece obligația instituită instanțelor prin OUG nu intervine doar în caz de practică neunitară și nici doar în cazul unor probleme de drept noi.

Prin aceasta se ajunge la imixtiunea în activitatea de judecată a judecătorilor investiți cu soluționarea acestui tip de cauze, încălcându-se independența acestora prin limitarea atribuțiilor de serviciu, aceștia fiind obligați să sesizeze instanța supremă pentru clarificarea unor probleme de drept, unele fără nicio dificultate de interpretare a legii, asupra cărora se induce implicit ideea că nu sunt în măsură să hotărască de sine stătător.

Această distincție între judecătorii supremi și judecătorii de la celelalte instanțe din țară desconsideră activitatea acestora din urmă, deși cele competente să soluționeze genul de cauze vizate nu se află la baza piramidei organizării judiciare, ci chiar din contră, Curțile de Apel fiind situate imediat sub instanța supremă.

Se ajunge astfel la desconsiderarea aproape a întregului sistem judiciar din considerente exterioare acestuia, respectiv financiare sau chiar de tehnică legislativă, aceasta din urmă imputabilă chiar celorlalte 2 puteri ale statului.

**Urmare celor de mai sus**, instanța va admite sesizarea din oficiu și cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale a României pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prev. art. VIII alin.

CONFORM  
701

2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 2023 prin raportare la prev. art. 16 alin. 1 și art. 147 alin. 4 din Constituție, dar și a OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 3, 4 și 5, art. 15, art. 16 alin. 1, art. 53, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție.

III. Deoarece a reținut mai sus incidența în cauză a prev. OUG nr. 62/2024, instanța va analiza în continuare motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/e de drept dedusă/e judecării în temeiul OUG nr. 62/2024.

**Astfel:**

#### **I. Obiectul și istoricul cauzei**

Prin cererea înregistrată la data de 28.03. 2024 pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Asigurări sociale sub nr. **10006/3/2024**, reclamanta [REDACTED], în contradictoriu cu pârâții [REDACTED], cu citarea obligatorie a [REDACTED], a solicitat:

- să se constate că prin aplicarea în concret a disp. art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023, pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nr. 567/2004 nu se actualizează cu rata media anuală a inflației, rap. la art. 2 și urm. din OUG nr. 137/2000, reclamanta este discriminată față de alți pensionari, atât din sistemul public, cât și beneficiari ai pensiilor de serviciu,
- obligarea pârâtei Casa de Pensii a Municipiului București la plata unei despăgubiri egale cu diferența dintre suma achitată cu titlu de pensie lunară și cea cuvenită prin majorarea cu indicele de inflație prev. de pentru acești ani, începând cu luna martie 2021 și în continuare, cu aplicarea actualizării acesteia în funcție de indicele de inflație și a dobânzii legale penalizatorii, începând cu luna martie 2021,
- obligarea pârâtului Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, să aloce fondurile necesare achitării despăgubirilor cuvenite către pârâta Casa de Pensii a Municipiului București,
- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, după ce redă prevederile legale pe care le consideră incidente în cauză, cu referire inclusiv la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie, și subliniază faptul că beneficiază de pensie de serviciu stabilită în baza legii nr. 567/2004 începând cu data de 01.08.2015, iar de la data de 01.01.2021 aceasta nu i-a mai fost actualizată prin raportare la indicele de inflație, partea solicită plata despăgubirii arătate deoarece se simte discriminată față de alți pensionari, atât din sistemul public, cât și beneficiari ai pensiilor de serviciu, acesta fiind unul dintre motivele pentru care invocă și excepția de neconstituționalitate a fiecăreia dintre OUG care s-au aplicat anual în perioada de interes din acțiune.

Cererea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în acțiune.

În susținerea cererii ale, reclamanta a depus la dosar înscrisuri.

**Legal citat în acest sens, la data de 26.04.2024 pârâțul Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, a depus întâmpinare (f 24 și urm.) prin care:**

- a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive deoarece în materia raporturilor de drept privat în general și a celor civile, în special, Statul nu participă în mod nemijlocit, ci prin intermediul organelor și organizațiilor de stat,
- a invocat excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei prin raportare la prev. legii nr. 500/2002 și
- a invocat inadmisibilitatea petitului formulat în contradictoriu cu acesta deoarece există o procedură administrativă de deschidere a creditelor bugetare.

În cuprinsul acestuia act și-a exprimat și punctul de vedere cu privire la excepțiile invocate de reclamantă.

CONFIRMĂRI

La data de 28.05.2024 reclamanta a depus răspuns (f 46 și urm.) la întâmpinarea de mai sus solicitând respingerea apărărilor acestui pârât ca neîntemeiate.

Deși legal citată, pârâta Casa de Pensii a Municipiului București nu a formulat întâmpinare, dar a depus la dosar înscriseuri din dosarul de pensie al reclamantei (f 51 și urm.).

**II- Din sinteza tuturor suținerilor și apărărilor formulate în cauză instanța reține că problema/ele de drept de soluționat în cauză este/sunt:**

*“ Dacă neactualizarea pensiei de serviciu de care beneficiază reclamanta în temeiul legii nr. 567/2004 cu indicele de inflație, în temeiul art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin. 3 din OUG nr. 168/2022 și art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023, acte normative ce nu au fost declarate neconstituționale, prin comparație cu alți pensionari care nu beneficiază de pensie de serviciu dintre cele vizate de respectivele prevederi sau beneficiază de alt tip de pensie de serviciu și ale căror pensii au fost actualizate astfel, poate să constituie o faptă discriminatorie și să dea naștere la despăgubiri egale cu diferențele rezultate dintr-o astfel de actualizare ”.*

**III- Din verificările instanței rezultă că asupra chestiunii de drept de mai sus Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.**

**IV- Părțile nu și-au exprimat niciun punct de vedere cu privire la modul de soluționare al chestiunii de drept arătată mai sus, altul decât cel din cererea de chemare în judecată, întâmpinare etc.**

**IV- Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectul de drept pus în discuție:**

Având în vedere că în cauză s-a invocat excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 62/2024 care poate duce la înlăturarea acesteia cu consecința pronunțării asupra fondului de către judecătorul inițial investit, instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunea de drept din cauză pentru a evita o antepronunțare.

**Pentru toate considerentele de mai sus,** instanța va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționată mai sus .

În baza art. 4 din OUG 62 / 2024 corob. cu art. 52 alin. 2 din Codul de Procedură Civilă din 2010 va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept mai sus.

## **D I S P U N E:**

Admite sesizarea din oficiu și cererea reclamantei de sesizare a Curții Constituționale a României pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a prev. art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin 3 din OUG nr. 168/2022, art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023 prin raportare la prev. art. 16 alin. 1 și art. 147 alin. 4 din Constituție, dar și a OUG nr. 62/2024 prin raportare la prev. art. 1 alin. 3, 4 și 5, art. 15, art. 16 alin. 1, art. 53, art. 115 alin. 4, art. 124 și art. 126 din Constituție.

Dispune comunicarea către Curtea Constituțională a României a prezentei încheieri, a dovezilor depuse de părți și a datelor necesare pentru îndeplinirea procedurii de citare a părților.

În temeiul art. art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

*“ Dacă neactualizarea pensiei de serviciu de care beneficiază reclamanta în temeiul legii nr. 567/2004 cu indicele de inflație, în temeiul art. VIII alin. 2 din OUG nr. 226/2020, art. XLIII alin. 2 din OUG nr. 130/2021, art. XVIII alin. 3 din OUG nr. 168/2022 și art. XLI alin. 2 din OUG nr. 115/2023, acte normative ce nu au fost declarate neconstituționale, prin comparație cu alți pensionari care nu beneficiază*

*de pensie de serviciu dintre cele vizate de respectivele prevederi sau beneficiază de alt tip de pensie de serviciu și ale căror pensii au fost actualizate astfel, poate să constituie o faptă discriminatorie și să dea naștere la despăgubiri egale cu diferențele rezultate dintr-o astfel de actualizare”.*

Suspendă soluționarea prezentei cauze formulate de reclamanta

contradictoriu cu pârâții

sector 1, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi 11.09.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**Președinte:**

**Asistent judiciar:**

**Asistent judiciar:**

**Grefier:**

CONFIRMAT